

۶

ناصر معتمدی به خاطر تدریس به بچه‌های آسایشگاه فیاض بخش، از خیر تحصیل در هند گذشت

آموختن زندگی

۷

خرید گوشت با پول حلبی

۲

درختان قطع شده بی جانشین

مطالبات و گلایه‌های کسبه و ساکنان احمدآباد از وعده‌های بر زمین مانده مسئولان درباره پارکینگ که قرار بود عمومی باشد

به اسم پارکینگ عمومی به گام بخش خصوصی

۵۹۴

نظر نماینده مردم مشهد در مجلس آتی درباره جابه‌جایی مطب پزشکان احمدآباد:

ابزار تشویقی راه‌حل است

نشست هم‌اندیشی با حضور میثم ظهوریان، منتخب مردم مشهد و کلات در دوازدهمین دوره انتخابات مجلس شورای اسلامی، حسین عبدا...زاده، شهردار منطقه یک و رؤسای شوراهای اجتماعی محلات منطقه، با محوریت بحث و تبادل نظر در راستای رفع معضلات و مشکلات شهروندان منطقه یک و رسیدگی به مهم‌ترین مطالبات آنان برگزار شد.

● ضرورت اصلاح قانون

در ابتدای این نشست، شهردار منطقه با بیان اینکه مشهد شهری ملی و فراملی است، گفت: طبق آمار در بازه زمانی ۱۵ اسفند گذشته تا ۱۵ فروردین امسال بیش از ۱۱ میلیون زائر در مشهد حضور داشته‌اند.

حسین عبدا...زاده گفت: برای خدمت‌رسانی بهتر، مجموعه مدیریت شهری، بخش عمده‌ای از اعتبارات خود را برای پذیرایی از زائران هزینه می‌کند. این مهم مستلزم حمایت جدی در سطح کلان است تا با توجه به رشد سالانه حضور زائران، شهرداری مشهد بتواند در عین توجه جدی به موضوعات عمرانی و نگهداری شهر، در مقوله خدمت‌رسانی به زائران موفق‌تر و شایسته‌تر عمل کند. پس می‌تواند که اعتبارات زیارت در سطح کلان و در بودجه کشوری دنبال شود.

در ادامه، موضوع تجمع معتمدان و مطب پزشکان و تبعات ناشی از آن از سوی ریاست شورای اجتماعی محله احمدآباد مطرح شد. اصغر عباسی با اشاره به تبصره ۲۴ قانون ۵۵ شهرداری‌ها که در سال ۱۳۴۳ وضع شده است، اظهار داشت: این تبصره که طبق آن، اطباء بومی می‌توانند در واحدهای مسکونی خود خدمات ارائه کنند، مربوط به بازه زمانی ای بود که تعداد پزشکان انگشت‌شمار بود و این طرح از سوی دولت برای تشویق به ماندن در محل و دسترسی راحت مردم به پزشکان در نظر گرفته شد. عباسی افزود: ضرورت دارد که این قانون در مجلس شورای اسلامی، اصلاح و بازنگری‌هایی در خصوص آن انجام شود.

افزایش جایگاه قانونی و رسمی شوراهای اجتماعی محلات به عنوان نمایندگان محلی شهروندان، همسوس شدن دستگاه‌های مختلف و برنامه‌ریزی واحد و منسجم آن‌ها در تصمیم‌های کلان برای رفع معضلات شهری، رفع بلا تکلیفی شهروندان محله آبکوه که به دنبال محقق نشدن طرح‌های بازآفرینی در این محله پیش آمده است و همچنین حل معضلات ترفیخی، از جمله موضوعاتی بود که از سوی شوراهای اجتماعی محلات منطقه مطرح شد.

● نقش تأثیرگذار شوراها

میثم ظهوریان، نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس، به پاسخ‌گویی و جمع‌بندی موضوعات مطرح شده پرداخت. او اظهار داشت: شوراهای اجتماعی محلات می‌توانند فضای مناسبی برای ارتباط با جامعه باشند؛ همان‌گونه که در جریان انتخابات، با کمک این شوراها در مساجد جلسات متعددی داشتیم و با مشکلات موجود از نزدیک آشنا شدیم. ظهوریان تأکید کرد: ما به عنوان نمایندگان مجلس محال است بتوانیم با تک‌تک مردم ارتباط بگیریم، اما این حلقه‌های میانی و رابط مردم می‌توانند ساختاری باشند که دغدغه‌ها را به ما منتقل کنند.

● چالش‌های قانونی برای جابه‌جایی مطب پزشکان

ظهوریان تصریح کرد: سلامت موضوعی جدی و مهم است. اگر موضوع جابه‌جایی مراکز و مطب‌های پزشکان و حرفه‌های وابسته آن مطرح شود، باید با ابزارهای تشویقی این اتفاق رخ دهد؛ چون قانون فعلاً در این خصوص محدودیت‌هایی دارد. بهترین کار، دیدن فضاهای جایگزین است. او در ادامه با اشاره به معضلات و مشکلاتی که در بافت فرسوده آبکوه به دلیل عدم توفیق در اجرای طرح‌های ارائه شده برای این محله به وجود آمده است، افزود: مشکلات مابه‌الگوی بافت فرسوده‌ای که در شهر ما شکل گرفته است، مربوط می‌شود؛ همان‌طور که در محله آبکوه این اتفاق رخ داده است و ذات نوسازی بافت فرسوده، مبتنی بر بافت محله نبود.

نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس در پایان با بیان اینکه این کار به سرانه مالی زیاد نیاز دارد، گفت: باید الگوی بازآفرینی بافت تغییر کند تا مردمی که در بافت ساکن هستند، سرمایه‌گذاری کنند و مانند گار باشند و همان‌ها دوباره در آن منطقه ساکن شوند و موضوع بهسازی و نوسازی محلات هدف این چنینی سرعت یابد.

باغچه‌های بدون درخت محله نوید، هم‌ناز باها هستند و هم در دس‌ساز

درختان قطع شده بی‌جان‌شین

حسین برادران فرا این روزها که شاهد طراوت بهاری و سرسبزی شهرمان هستیم، نقش فضاهای سبز در تلطیف این هوای پاک بیش از پیش نمایان می‌شود. با وجود این در برخی محلات، اوضاع فضای سبز به توجه بیشتری نیاز دارد. در محله نوید، جای برخی درختان که در زمستان قطع شده‌اند، خالی است و ریشه‌ها به جامانده آن‌ها برای اهالی مشکل‌ساز شده است.

● گودال‌های در دس‌ساز

در راسته خیابان اصلی محله نوید، درختان چندساله و وسایه‌دار سر بر افراشته‌اند اما بین آن‌ها جای برخی درختان خالی را می‌توان دید.

علی سمیعی، یکی از ساکنان این محله، می‌گوید: زمستان دو سال قبل که سرمای شدیدی آمد، برخی درختان چندساله و قطور این راسته به دلیل سرمای استخوان‌سوز خشک شدند. این درختان خشک شده تا مدتی مزاحمت‌هایی برای اهالی ایجاد کردند. برخی از شاخه‌های خشک شده در اثر وزش باد شکست و روی سر عابران می‌ریخت.

او در ادامه می‌گوید: برخی شهروندان به دنبال آن بودند که درختان خشک شده مزاحم را قطع کنند، اما شهرداری مانع شد و گفت این کار ضوابط و قانون دارد. به هر حال بعد از کلی مکافات و طی شدن مراحل قانونی، مأموران فضای سبز شهرداری در محل حاضر شدند و این درختان را قطع کردند.

به گفته شهروندان طی دو سال گذشته، ریشه‌ها و گودال‌های به جامانده در معابر محله دیده می‌شود. غلامرضا غدیری، از ساکنان این محله، با نشان دادن یکی از گودال‌های به جامانده می‌گوید: خیلی از اوقات عابران پیاده متوجه این جای خالی نشده‌اند و پایشان داخل گودال رفته است و به زمین خورده‌اند.

غدیری در ادامه می‌گوید: برخی مغازه‌دارها و شهروندان نیز این گودال‌ها را با سطل زباله اشتباه گرفته‌اند و زباله‌های داخل مغازه و حتی منزلشان را با جارو به داخل این گودال می‌ریزند. البته پاکبان‌ها به جمع‌آوری زباله‌های پراکنده اما بازم بخششی از این زباله‌ها باقی می‌ماند و این موضوع از لحاظ بهداشت و سلامت تأثیر بدی خواهد داشت.

درخواست اهالی از شهرداری این است که هر چه زودتر نهال‌های جدیدی را جایگزین درختان خشک شده کنند. قاسم شعبانی، یکی دیگر از ساکنان محله نوید، می‌گوید: ما زمستان سال گذشته، از نیروهای فضای سبز منطقه خواستیم که چند نهال بیاورند و جایگزین درختان قطع شده کنند، اما پیگیری جدی در این زمینه نشد.

او ادامه می‌دهد: اگر شهرداری نمی‌خواهد نهالی بکارد، حداقل بیابند و این گودال‌ها را پر کنند تا پای مردم آسیب‌نبینند. شعبانی می‌گوید: برخی از اهالی می‌توانند با هزینه خودشان درخت بکارند و حتی آبیاری آن‌ها را هم خودشان انجام دهند اما موضوع این است که استفاده از آب شرب شهری معذرت‌شایسته‌ای دارد و از طرف دیگر، هزینه آب هم کم نیست.

● کاشت نهال به جای درختان قطع شده

رئیس اداره فضای سبز منطقه ۲ در این باره می‌گوید: قطع درختان خشک شده در اختیار سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهرداری است و پروسه زمانی خاص خود را دارد. اگر قطع درخت به هر دلیل کامل صورت نگیرد و بقایایی باقی مانده باشد، شهروندان باید از طریق سامانه فضای سبز اعلام کنند.

غلامحسین عباسی در باره جای خالی درختان این‌طور توضیح می‌دهد: موضوع با کارشناس فضای سبز ناحیه مطرح و بعد از تأیید نهال جدید کاشته خواهد شد. درباره آبیاری درختان اگر شهروندان تمایل به همکاری داشته باشند، در صورت تأیید در قبض آب آن‌ها در نظر گرفته خواهد شد.

منطقه ۱

اجرای ۸ هزار متر مربع پیاده‌روسازی در سال گذشته

شهردار منطقه یک مشهد گفت: در سال گذشته ۲ هزار و ۲۰۰ متر خط کشتی عرضی معابر سواره‌رو در منطقه یک با اعتباری بالغ بر ۸ میلیارد ریال انجام شد. حسین عبدا... زاده ادامه داد: همچنین ۶۵ هزار متر طول خط کشتی محوری معابر سواره‌رو با اختصاص اعتبار ۷ میلیارد ریال به مرحله اجرا درآمد. او از احداث دو بیست متر سرعت گیر و سرعت گاه در سال گذشته خبر داد و گفت: ۶ هزار متر مربع از مسیرهای دو چرخه منطقه یک نیز در سال گذشته بازسازی شد. عبدا... زاده گفت: بیش از ۸ هزار متر مربع عملیات بهسازی پیاده‌روهای بولوار دستغیب حدفاصل میدان راهنمایی تا سه راه فلسطین با اعتبار ۹۴ میلیارد ریال و بالغ بر ۲ هزار و ۷۰۰ متر مربع لکه‌گیری و بهسازی پیاده‌روها با صرف اعتبار حدود ۱۵ میلیارد ریال، در سالی که گذشت، اجرا شد.

شهردار منطقه یک افزود: در تلاشیم با برنامه‌ریزی مناسب در سال جدید و اجرای عملیات احداث و مرمت به صورت گسترده، کیفیت پیاده‌روهای معابر منطقه بهبود یابد.

● اجرای شبکه جمع‌آوری آب‌های سطحی

او در ادامه با اشاره به تلاش برای تکمیل و تسریع در اجرای شبکه جمع‌آوری آب‌های سطحی منطقه گفت: این اقدام یکی از ضروریات مورد نیاز برای هدایت و کنترل روان آب‌های سطحی در فصول پر بارش سال است. در این راستا کانال جمع‌آوری آب‌های سطحی بولوار شهید منتظری در ضلع غربی نیز با ۱۵۰۰ متر طول لوله‌گذاری و با اختصاص اعتبار ۱۰۰ میلیارد ریال احداث شد.

عبدا... زاده از احداث ۸۰۰ متر کانال جمع‌آوری آب‌های سطحی در بولوار ملک‌آباد (ضلع شمالی) خبر داد و گفت: ساخت فاز اول این طرح حدفاصل کال نسترن تا میدان آزادی به طول هزار متر انجام شده است و حدفاصل میدان فلسطین تا کال نسترن در ادامه انجام خواهد شد.

منطقه ۲

بهبود تردد شهروندان در بولوار هدایت

شهردار منطقه ۲ مشهد گفت: در راستای بهبود و بهسازی معابر خاکی و پیرو درخواست‌های متعدد شهروندان محله ابوطالب، معبر فرعی ابوطالب ۶۱ با مساحت حدود ۱۲۰۰ متر مربع آسفالت شد. سید علی حسین پور در ادامه با اشاره به اینکه خیابان شهید جوادی ۱۴، واقع در نجف ۲۵ جزو معابر خاکی حاشیه شهر محسوب می‌شود، افزود: پیش از آسفالت این معبر، خاک‌برداری و اجرای

جدول فاشقی، سپس آسفالت این خیابان به مساحت حدود ۳۵۰ متر مربع انجام شد. او همچنین از اجرای روکش آسفالت خیابان هدایت خبر داد و گفت: با توجه به درخواست‌های مردمی و بهبود تردد شهروندان، عملیات تراش و روکش آسفالت از ساعت ۲۲ تا ۶ صبح در بولوار هدایت در حال اجراست. حسین پور گفت: شهرداری برای آبادانی و پیشرفت شهر، عدالت محله‌ای را در دستور کار خود قرار داده است. در همین راستا اجرای فعالیت‌های عمرانی با هدف کسب رضایت بیشتر شهروندان و بهبود چهره عمومی شهر انجام می‌شود.

خط کشتی عابر پیاده

با هدف ایمنی مردم، خط کشتی عابر پیاده و رنگ آمیزی ترفیکی تقاطع موحدین - شهید کاشانی انجام شد. این خط کشتی به میزان ۴۷۰ متر مربع انجام شده و شامل خط کشتی عابر پیاده، یلو باکس، فلشی و نوشتاری است. خطوط عابر پیاده باعث افزایش ایمنی عبور عابران می‌شود. این خطوط به رانندگان نشان می‌دهد که در این محل ممکن است عابران پیاده عبور کنند تا سرعت خود را کنترل کنند.

اجرای ۷ مورد برش اسکلت

نظارت شهرداری‌ها با افزایش ساخت و سازهای غیرمجاز افزایش یافته است؛ چنان که از ابتدای سال جاری، هفت مورد برش اسکلت ساختمان با طبقات مازاد انجام شده است. چهار برش اسکلت در محدوده خیابان ابوطالب ۶۱، عبدالمطلب ۳۰، توس ۴۱ (درودی ۱۳) و توس ۹۱ (شهید بصیر ۶) انجام شده است. سه مورد برش اسکلت نیز در محدوده خیابان کشاورز ۴، تلاش ۱۵ و خیبر ۱۶ انجام گرفته است.

منطقه ۱

متأسفانه در سال‌های اخیر، شاهد افزایش شیوع بیماری‌های عمومی و عفونی هستیم. سالک نمونه‌ای از بیماری‌های عفونی است. متأسفانه با افزایش تعداد سگ‌های خانگی در شهر، خطر افزایش این بیماری وجود دارد. او ادامه می‌دهد: مورد دیگر این است که متأسفانه برخی شهروندان به واکسیناسیون اعتقادی ندارند و تحت تأثیر افراد ناآگاه هستند. این افراد مطمئن باشند که واکسیناسیون ضروری است و آن‌ها را در برابر بسیاری از بیماری‌ها مصون خواهد کرد.

گوش، تغذیه و زبان برای دانش‌آموزان انجام می‌شود و در صورت تشخیص بیماری آن‌ها به مراکز درمانی مورد نظر ارجاع می‌شود و بیماری آن‌ها پیگیری خواهد شد. عباس پور در ادامه می‌افزاید: سلامت زنان به ویژه مادران باردار نیز در اولویت کاری ماست. ما با اولین حضور مادر باردار، پرونده‌ای برای او تشکیل می‌دهیم و این ارتباط و مراقبت از مادر و بچه تا زمان تولد و بعد از تولد تا سنین کودکی و نوجوانی ادامه خواهد داشت. کارشناس مراقب سلامت مرکز بهداشت احمدی می‌گوید:

کلاهدوز و محلات اطراف بود. کارشناس مراقب سلامت مرکز بهداشت احمدی در ادامه بیان می‌کند: بنا بر درخواست مسئول مدرسه و تشخیص کارشناس سلامت، کلاس‌های آموزشی مورد نیاز در حوزه سلامت جسم و روان برای دانش‌آموزان و والدین آن‌ها به رایگان برگزار می‌شود. به گفته او این مرکز یکی از چهار مرکز فعال در منطقه ۲ است که کارشناس تغذیه، کارشناس سلامت روان، مراقب سلامت و پزشک عمومی، همیشه در آن حضور دارند. به گفته او تست‌های سلامت چشم،

حسین برادران فرا مراکز بهداشت در هفته سلامت، جنب و جوش بیشتری دارند. هفته گذشته، مرکز بهداشت احمدی نیز فعال تر از روزهای پیش بود. سرکشی به مدارس برای بررسی وضعیت جسمانی دانش‌آموزان در این هفته به صورت ویژه انجام شد. در این گفت‌وگو، کارشناس مراقب سلامت مرکز بهداشت احمدی از برنامه‌های این مرکز می‌گوید. علیرضا عباس پور می‌گوید: یکی از فعالیت‌های مراکز بهداشت در این هفته، برگزاری کلاس‌های آموزشی در تعدادی از مدارس محدوده محله

مرکز بهداشت احمدی در هفته سلامت جنب و جوش بیشتری داشت

توجه ویژه به بهداشت مدارس

اینفوگرافی

راسته آبگیری لیمو و غوره در خیابان آیتا... عبادی

فرامرزی اگر ساکن شمال شهر هستند و می‌خواهید آلبیمو و آبغوره را با کیفیت و قیمتی مناسب بخرید، خواه ناخواه باید مسیرتان را به سمت خیابان آیتا... عبادی کج کنید. عصرهای فصل بهار و تابستان، بخشی از این خیابان پر از شهروندانی می‌شود که برای خرید این دو محصول مراجعه می‌کنند. در این مدت، صدای دستگاه‌های آبگیری در پیاده‌رو به وضوح به گوش می‌رسد. در سایر فصول سال نیز مغازه‌دارها لیموی شیراز و غوره کاشمر را در انبارهایشان دارند.

آلبیموگیری

اولین صنف فعال

۱۳۶۰

شروع به کار

۳۵۰ نفر

اشتغال زایی مستقیم

۱۱۵

واحدهای اقتصادی فعال

۵۷۰ نفر

اشتغال زایی غیرمستقیم

از خیابان آیتا... عبادی ۲۰ تا چهارراه راه آهن

محدوده فعالیت

وسایل حمل و نقل عمومی خط ۳۶، ۳۹، ۵۷، ۳۸ اتوبوس رانی

دسترسی

آلبیموگیری، ترشیجات، طبخی، تعمیرات موبایل، سوپرمارکت، نانواپی و...

صنوف فعال

مطالبات و گلایه‌های کسبه و ساکنان احمدآباد از وعده‌های بر زمین مانده مسئولان درباره پارکینگ که قرار بود عمو می باشد

به اسم پارکینگ عمومی، به کام بخش خصوصی

فاطمه سیرجانی ترافیک و معضلاتش چون غده سرطانی سال هاست که در محله احمدآباد ریشه دوامده و روز به روز رشد می کند و دامنه سرایش از خیابان‌های اصلی به کوچه پس کوچه‌های فرعی رسیده است. حضور پررنگ مأموران راهنمایی و رانندگی هم پاسخ گوی این میزان

بلبشوی ترافیکی و تبعات ناشی از آن نیست.

خیابان عارف از شریان‌های مهم برای تردد افرادی است که به مراکز درمانی و مجتمع‌های پزشکی واقع در این کوچه رفت و آمد می کنند. نبود جای پارک موجب راه‌بندان‌های متعدد در این معبر می شود. از این رو بهترین راه برای کاهش بار ترافیکی، ساخت و جانمایی پارکینگ‌های مکاتبه و چند طبقه است تا کمی از بار ترافیکی کم کند. این راهکار در اوایل دهه ۹۰ منجر به توافقی بین مسئولان وقت شهرداری، سازمان حمل و نقل و ترافیک و متولیان بیمارستان مهر حضرت عباس^(ع) شد و این توافقات نیز صدور مجوز ساخت پارکینگ مکانیزه پانزده طبقه بیمارستان مهر را در پی داشت، البته با این شرط که عموم مردم بتوانند از آن پارکینگ بهره‌مند شوند. این شرط اماروی کاغذماند و طبق شواهد و مدارک، نه تنها مردم نمی توانند از آن استفاده کنند، که حتی همه کارکنان و کادر درمانی بیمارستان امکان استفاده از پارکینگ را ندارند.

بیمارستان به هیئت امنای مسجد النبی^(ص) ارسال شد که در ابتدا نامه پذیرفته بودند مردم هم باید از ظرفیت پارکینگ استفاده کنند، اما با هم این اتفاق نیفتاد. عباسی ادامه می دهد: دور بین‌های مسجد، سمت ورودی پارکینگ قرار دارد. بر اساس فیلم دوربین‌های مدار بسته، خودروهای حمل دارو به آنجا رفت و آمد می کنند. مدتی است متوجه شده ایم طبقات بالای پارکینگ به انبار دارو اختصاص داده شده است.

● پارکینگ یا انبار خصوصی؟

رئیس هیئت مدیره مسجد النبی^(ص) در ادامه می گوید: از ابتدا اقرار بود بخشی از پارکینگ به مردم اختصاص داده شود، اما بعد از ساخت، مسئولان بیمارستان گفتند پارکینگ خصوصی و متعلق به بیمارستان است و با همین بهانه از ورود مردم جلوگیری کردند.

او ادامه می دهد: دو سؤال از مسئولان شهرداری دارم؛ اگر این ملک خصوصی است، چطور مجوز احداث پانزده طبقه به مالک داده شده است؛ در حالی که تراکم در این محدوده در آن بازه زمانی سه طبقه بیشتر نبود؟ سؤال دوم این است اگر ملک خصوصی است، باید یک دهانه در خروجی برای خودروها داشته باشد؛ چرا باید حدود بیست متر از معبر پیاده رو با چهار دهانه در پارکینگ بزرگ به این ملک اختصاص داده شود؟

عباسی با تأکید بر پیگیری مجدانه کسبه و ساکنان خیابان عارف می گوید: در زمان احداث بنا، تابلوهای پارکینگ عمومی در ورودی خیابان‌های عارف، محتشمی و عارف ۱۰ نصب و بعد از بهره‌برداری پارکینگ یکی یکی حذف شد. الان فقط نیش عارف ۱۰ تابلو فلشی به سمت پارکینگ مکانیزه وجود دارد که خود همان تابلو موجب سردرگمی بیشتر مردم می شود.

او به تجمعی چند سال قبل نماز گزاران مسجد به خاطر خلف وعده مدیران بیمارستان اشاره می کند و می گوید: چند وقت بعد از این تجمع، نامه‌ای از سوی مدیریت

● جراحان مهمان، در اولویت داشتن جای پارک

علی مقدم، یکی دیگر از ساکنان قدیمی این خیابان، می گوید: طوری که از صحبت‌های کارکنان بیمارستان دستگیرمان شده است. خیر پارکینگ بیشتر به پزشکان متخصص که از بیمارستان‌های دیگر برای انجام عمل جراحی به این بیمارستان می آیند، می رسد و همه کارمندان و کادر درمانی بیمارستان هم امکان استفاده از فضای پارکینگ بیمارستان را ندارند و خودروها را در حاشیه خیابان عارف پارک می کنند.

او با اشاره به پارک سرتاسری خود رو در دو طرف این خیابان ادامه می دهد: کارمندان و کارکنان این بیمارستان چون اول وقت می آیند، ماشین‌هایشان را در این خیابان پارک می کنند؛ به همین دلیل جای پارکی برای کسبه این کوچه که ساعت ۸-۹ می آیند، نمی ماند.

مقدم در ادامه می گوید: چون پارکینگ دیوار به دیوار مسجد است، بارها دیده‌ایم تا یکی از کارکنان بیمارستان خودرویش را از حاشیه خیابان برمی دارد، نگهبان پارکینگ، بلافاصله خودرو دیگری را جایگزین می کند. آن‌ها در فاصله صبح تا ظهر چند بار اقدام به جابه‌جایی خودروها می کنند.

او دلیل این حرکت را معطل نشدن پزشکان به خاطر پارک خودرو در طبقات پارکینگ مکانیزه عنوان می کند و می گوید: بعد از جلساتی که سال گذشته بایکی از شهرداران وقت منطقه یک، در همین خصوص داشتیم، ایشان به صورت ناشناس قصد ورود به پارکینگ را داشت که نگهبان پارکینگ، مانع از ورودش شد.

● اما و اگرهای بعد از ساخت پارکینگ

رئیس هیئت مدیره مسجد النبی^(ص) به عنوان نماینده اهالی و کسبه محله احمدآباد که سال هاست پیگیر موضوع این پارکینگ است، به ما می گوید: بنا بود پارکینگ طبقاتی احداث شود که حداقل پنجاه درصد ظرفیت آن در اختیار عموم قرار گیرد. اما متأسفانه بیمارستان بعد از گرفتن امتیازاتی از شهرداری و سازمان ترافیک برای احداث این پارکینگ، به مرور بر سر استفاده عموم، اما و اگرهایی مطرح کرد و در نهایت بعد از بهره‌برداری، اجازه ورود خودروهای متفرقه به داخل پارکینگ داده نشد. اصغر عباسی به باز دید میدانی چند نفر از نمایندگان مجلس، اعضای شورای شهر، شهرداران منطقه و... از معضلات ترافیکی ناشی از فعالیت مجتمع‌های پزشکی و خدمات درمانی در محله احمدآباد و پارکینگ بیمارستان مهر اشاره می کند و ادامه می دهد: از زمان افتتاح تا الان چند شهردار در منطقه یک، تودیع و معارفه شده‌اند. به همه آن‌ها هم موضوع پارکینگ بیمارستان مهر منتقل شده، اما متأسفانه تا الان کسی نتوانسته است راهکاری قانونی برای این موضوع ارائه کند. او به عنوان یکی از اعضای شورای اجتماعی محله احمدآباد پیگیر این موضوع است. عباسی با اشاره به مکاتبات صورت گرفته از سوی مدیر عامل سازمان حمل و نقل و ترافیک شهرداری مشهد با شهردار منطقه یک در سال ۱۳۹۴ می گوید: در یکی از نامه‌ها خطاب به شهردار وقت منطقه به صراحت آمده است که ارائه مجوز احداث پارکینگ طبقاتی به بیمارستان، منوط به استفاده عموم از فضای مازاد پارکینگ بوده است.

او با اشاره به فلش تابلو پارکینگ می گوید: وجود این تابلو خودش در دسر ساز است؛ چون بیمارانی که از شهرستان به این محله می آیند با دیدن تابلو به طرف پارکینگ می روند، اما اجازه ورود به آن هانمی دهند و به خاطر یک طرفه بودن کوچه هادر کلاف سردرگم ترافیک خیابان احمدآبادگیر می کنند.

به گفته کاشانی، سود جوها با گرفتن مجوز مجتمع مسکونی اقدام به ساخت بناهای چند طبقه می کنند و از آنجا که طبق قانون، پزشکان و خدمات درمانی مرتبط با آن می توانند در بناهای مسکونی فعالیت داشته باشند و موضوع تجاری بودن این بناها منتفی است، در مجتمع های مسکونی پزشکان مشغول به کار می شوند. نفع این کار به اطبای می رسد و در دسرش به مردم.

او در ادامه می افزاید: تغییر کاربری پارکینگ مجتمع های مسکونی به داروخانه، آزمایشگاه، سونوگرافی و... باعث تشدید ترافیک و هرج و مرج ناشی از نبود جای پارک خودرو می شود. این موضوع در نشست فرماندار مطرح و مطالبه شد و مهلت ۱۰ روزه برای بررسی به شهردار وقت منطقه یک داده شد، اما باز هم اوضاع تغییری نکرد.

● سردرگمی مسافران

محمد کاظم ابراهیمی که میوه فروشی اش نیش عارف ۱۰ است، در ادامه حرف های همسایه اش می گوید: ظاهراً نصب تابلوهای نمادین در خیابان که نشان می داد پارکینگ عمومی کجاست، برای گرفتن مجوز بود.

● ماده قانونی در دسر ساز

مصطفی کاشانی، یکی از کسبه راسته خیابان عارف، با گلایه از مسئولان و پاسخ گوی نبودن نشان می گوید: آن قدر آمدند و رفتند و ما گفتیم و آن ها شنیدند که دیگر خسته شده ایم. نشست ها، نامه نگاری ها و مطالبات، همه و همه، بر زمین ماند.

اومی گوید: دی ماه سال گذشته ساکنان و کسبه خیابان احمدآباد با فرماندار جلسه داشتند. در این نشست، مشکلاتی را که فعالیت مجتمع های پزشکان برای محله ایجاد کرده است، مطرح کردیم. از پارکینگ بیمارستان مهر هم گفتیم، اما بی فایده بود.

کاشانی می گوید: ماده واحده قانون محل مطب پزشکان مصوب ۱۳۶۶/۱۰/۲۰ مجلس شورای اسلامی، فعالیت شغلی پزشکان و صاحبان حرفه های وابسته در ساختمان های مسکونی و تجاری ملکی و اجاری را با امانع اعلام کرده است و در دسر هم از همین جا شروع می شود. نمی دانم چطور بعد از گذشت سالیان متمادی این قانون دست و پاگیر تغییر نکرده است. تعداد خودروهای آن زمان کجا و الان کجا! مگر هر مجتمع مسکونی چند جای پارک در پارکینگش دارد که آن همه دکتر و مراجعانش را به این مجتمع های کشاند؟

تلاش های تلفنی و حضوری ما برای گفت و گو با مدیریت بیمارستان مهر میسر نشد، اما بر اساس متن بخشی از خبر خبرگزاری تسنیم که در مراسم افتتاحیه پارکینگ مهر در تاریخ ۱۲۶ دیبیهشت ۱۳۹۶ حضرت عباس^(ع)، منتشر شده است، پارکینگ بزرگ و مدرن طبقاتی بیمارستان مهر حضرت عباس^(ع) مشهد با هدف کمک و روان سازی بار ترافیکی در پانزده طبقه ساخته شده است. او در این گفت و گو، هدف از ساخت این پارکینگ را سهولت در امر پارک همه خودروها به ویژه مراجعه کنندگان به بیمارستان مهر حضرت عباس^(ع) و همراهان بیماراران بستری شده در این بیمارستان بیان کرده است. در این گزارش، مستندات ارائه دادیم و با مردم گفت و گو کردیم. هر چند بخش زیادی از مصاحبه شونده ها امیدوی به حل مشکل نداشتند، شهرآرامحله تا رفع مشکل مذکور، پیگیری را ادامه خواهد داد.

● منتظر پاسخ مسئولان بیمارستان هستیم!

تنها دو ماه از معارفه شهردار منطقه یک می گذرد. درباره موضوع ذکر شده با او گفت و گو کردیم و بنا شد حسین عبدا...زاده با مدیران بیمارستان و مردم جلسه ای ترتیب دهد که نتیجه این جلسه را در شهرآرامحله اطلاع رسانی خواهیم کرد. در ادامه پیگیری موضوع پارکینگ بیمارستان مهر حضرت عباس^(ع) به سراغ رئیس کمیسیون عمران، حمل و نقل و ترافیک شهرداری مشهد رفتیم. مجید نژاد حسین که مدتی نیز در سمت شهردار منطقه یک خدمت کرده است، در این باره گفت: نوع تفاهم نامه بین شهرداری و بیمارستان مهر بررسی و نتیجه اعلام خواهد.

شاهد از غیب می رسد. آقای دکتر در ورودی منتظر تحویل گرفتن سوئیچ است. خودم را به او می رسانم تا درباره علت پارک خودرویش در حاشیه خیابان پرسیم؛ آن هم با وجود داشتن جای پارک در پارکینگ مکانیزه! آقای دکتر در حالی که به سرعت به سمت خودرویی که درست روی پل و مقابل در ورودی منزلی پارک کرده است می رود، می گوید: ویزیت داشتم. نمی توانم یک ساعت در طبقات معطل بمانم.

ناگفته نماند بنا به صحبت یکی از افراد مطلع از این موضوع، طبقات بالا برای استفاده عموم است اما در حال حاضر به دلیل نقص فنی و قابل استفاده نبودن به محل دپوی انبار سرم بیمارستان تبدیل شده است.

● انبار سرم در طبقات فوقانی

در ادامه گزارش میدانی معضلات ترافیکی خیابان عارف و ادعاهای مطرح شده در خصوص پارکینگ بیمارستان مهر به پارکینگ این بیمارستان سر زدیم. نگهبان پارکینگ مدعی می شود این پارکینگ خصوصی و مختص پزشکان بیمارستان مهر است. یکی دیگر از نگهبان ها می گوید: این پارکینگ پذیرش عمومی دارد، اما فقط سی درصد در حال حاضر چون طبقات بالایی دچار نقص فنی است، امکان پذیرش برای عموم نیست.

اومی گوید: چند وقت قبل دستگاه چهار نقص فنی شد و به مدت سه روز خودروها در پارکینگ محبوس شدند. از یکی از متصدیان پارکینگ در باره علت اینکه به خودروهای متفرقه اجازه ورود داده نمی شود، می پرسیم که می گوید: طبق دستور مدیر بیمارستان، اولویت پارک خودرو در این پارکینگ با پزشکان است؛ حتی کادر درمانی و کارمندان خود بیمارستان در اولویت قرار نمی گیرند.

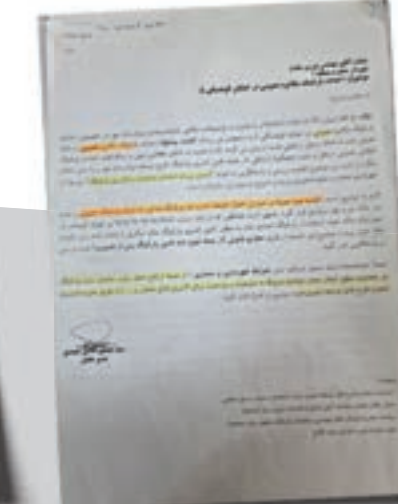
از او می پرسیم: پس چرا خودرو پزشکان را با وجود همین اولویت در حاشیه خیابان پارک می کنید؟ یکی از آن ها منکر می شود و دیگری می گوید: پزشکی که عمل دارد، نمی تواند نیم ساعت معطل بایستد و با رفتن خودرو و پارک آن در طبقات شود.

نامه هیئت امنای مسجد به نمایندگی ولی فقیه در مشهد در مورخ ۱۳۹۶/۴/۱۸

نامه مدیرت بیمارستان خطاب به هیئت امنای مسجد بعد از تجمع مقابل بیمارستان مورخ ۹۸/۹/۲۸

نامه مهدی امامی میبیدی، مدیر عامل سازمان حمل و نقل و ترافیک شهرداری مشهد به ساسان نور بن مقدم، شهردار منطقه، مورخ ۱۳۹۴/۵/۱۵

در ابتدا و اول این نامه مدیریت دستور مجدد و مودکده پرسنل پارکینگ بیمارستان داده است که با اولویت پذیرش کادر پزشکی و پرستاری، نسبت به پذیرش خودروهای مراجعان غیر مسئول اقدام کنند.

امضای جمعی از کسبه و اهالی محله و هیئت امنای مسجد در خصوص معضلات ترافیک ناشی از فعالیت مطب پزشکان و مجتمع های درمانی، از جمله پارکینگ بیمارستان مهر در این نامه دیده می شود.

در این نامه، مدیر عامل سازمان ترافیک پیشنهاد مدیریت بیمارستان مهر را در خصوص احداث پارکینگ عمومی مثبت ارزیابی و موافقت خود را با این پیشنهاد اعلام کرده است. در بخشی دیگر از این نامه آمده است: تا باید به فوق در صورتی اعتبار خواهد داشت که پارکینگ مذکور به عنوان پارکینگ عمومی و ماژاندنبا ملک مورد بهره برداری قرار گیرد.

نقل قولی از غلامرضا فردی رئیس بیمارستان مهر حضرت عباس (ع) در خصوص استفاده مراجع کنندگان بیمارستان در راستای روان سازی ترافیک خیابان عارف

حسین برادران فرا کلاس درس تقریباً شروع شده است، اما هنوز همه بچه‌ها نیامده‌اند. معلم سراغ دیگر دانش‌آموزان را می‌گیرد. مهدی دستش را بلند می‌کند و می‌گوید: آقا اجازه ما دیدیم علی ورزش داشتند خودشان را برای آمدن به کلاس آماده می‌کردند. در همین حین دو نوجوان نشستند روی ویلچر وارد کلاس می‌شوند. معلم با لبخندی به استقبالشان می‌رود. بعد از دست دادن و چاق سلامتی آن‌ها را به سمت میز بزرگشان هدایت می‌کند. اینجا مدرسه آسایشگاه شهید فیاض بخش در محله بهاران است. معلمی برای این دانش‌آموزان عشق می‌خواهد. ناصر معتمدی ۶۵ سال دارد و با ۲۵ سال سابقه تدریس برای معلولان سال هاست همدم بچه‌های فیاض بخش است. او که از قدیمی‌ترین و با سابقه‌ترین معلمان این مجموعه است، تدریس در آسایشگاه فیاض بخش را زمانی شروع کرد که اولین مدرسه در این مجموعه ساخته شده بود. معتمدی مدرک لیسانس امور تربیتی شاخه مدیریت و برنامه‌ریزی دارد.

ناصر معتمدی به خاطر تدریس به بچه‌های آسایشگاه فیاض بخش، از خیر تحصیل در هند گذشت

آموختن زندگی

اولین معلم مدرسه معلولان

سال ۱۳۶۱ ابوالقاسم صالح آبادی، مربی و استاد ناصر معتمدی، تدریس به دانش‌آموزان معلول آسایشگاه فیاض بخش را شروع کرد. در واقع او اولین معلم دانش‌آموزان آسایشگاه بود. چندمیز در داخل بخش و انتهای سالن چیده شده بود و بچه‌ها در همان فضا درس می‌خواندند. سال ۱۳۶۴ مدرسه فیاض بخش زیرمجموعه منطقه آموزش و پرورش تبادل قرار گرفت و بعد از آن در سال ۱۳۷۳ با ساخت و تجهیز مدرسه و کلاس درس در قطعه زمین داخل مجموعه فیاض بخش، امکان تدریس در مقاطع بالاتر اهنمایی و دبیرستان برای بچه‌های آسایشگاه فراهم شد. آقا ناصر این‌ها را که تعریف می‌کند، ادامه می‌دهد: مدرسه که ساخته شد، آقای صالح آبادی مدیریتش را به عهده گرفت و من به عنوان اولین معلم این مدرسه، کار تدریس را شروع کردم. برادر معلولی در خانه داشتیم و تاحدی با اوضاع و احوال معلولان آشنا بودم، به همین دلیل تدریس به این دانش‌آموزان را به عهده گرفتم.

عشق مضاعف برای معلمی

این معلم می‌گوید: با اطمینان می‌توانم بگویم که تدریس برای این بچه‌ها عشق و صبوری بسیار می‌طلبد و کار هر کسی نیست. اگر شما این صبوری و عشق را نداشته باشید، نمی‌توانید به معلمی در

چنین محیطی ادامه دهید. این بچه‌ها حتی برای گرفتن قلم با مشکلات بسیار روبه‌رو هستند و طبیعتاً این شرایط جسمی سخت بر روحیه و ذهن آن‌ها تأثیر می‌گذارد، در واقع این‌ها بچه‌های عادی نیستند که بتوان با آن‌ها برخورد یا آن‌ها را تنبیه کرد. او ادامه می‌دهد: درس دادن در این کلاس‌ها نیز بر اساس توانایی ذهنی و جسمی بچه‌ها صورت می‌گیرد. آموزش و زمان بندی در این کلاس‌ها مثل مدارس عادی نیست. ما بر اساس استعداد دانش‌آموزان به آن‌ها آموزش می‌دهیم؛ مثلاً اگر دانش‌آموزان عادی در یک جلسه، یک درس را آموزش می‌بینند، ما همان درس را در دو یا سه جلسه آموزش می‌دهیم. به گفته او خیلی از معلم‌ها بعد از یک یا دو سال انتقالی می‌گیرند و تدریس در مدارس عادی را انتخاب می‌کنند؛ تصمیمی که معتمدی نیز گرفته بود، اما یک اتفاق آن را تغییر داد. او می‌گوید: دو سال از تدریس در فیاض بخش می‌گذشت. با حمایت یکی از برادرهایم امکان ادامه تحصیل در رشته مدیریت در یکی از دانشگاه‌های هند برایم فراهم شد. همه چیز آماده شده بود و هر لحظه منتظر رفتن بودم. یک روز سر کلاس انشا از بچه‌ها خواستم که به عنوان موضوع انشا بنویسند بزرگ‌ترین آرزویشان چیست. انشاها را نوشتند. زمان خواندن و نمره دادن فرارسید. یکی از بچه‌ها

نوشته بود: «بزرگ‌ترین آرزویم این است که کارهای شخصی‌ام را بدون اینکه کسی کمک کند، انجام بدهم؛ چون واقعا خجالت می‌کشم و شرمند می‌شوم». معتمدی ادامه می‌دهد: از خواندن این انشا خیلی شرمند شدم. با خودم فکر کردم ما به چیزهایی فکر می‌کنیم و این بچه‌های معصوم و بی‌گناه چه آرزویی دارند. به برادرم زنگ زدم و گفتم من از رفتن به دانشگاه هند منصرف شده‌ام و تدریس با همین بچه‌ها را با جدیت و دلسوزی بیشتری ادامه دادم. او خاطره‌ای هم از روز معلم تعریف می‌کند: «چند سال قبل، دانش‌آموزی داشتم که خیلی پر خاشگر و لجباز بود. هر روشی را برای سر به راه آوردن او انجام داده بودم، اما درست نشد که نشد. یک روز که خیلی دیر به کلاس آمد، از بس کلافه‌ام کرده بود، سرش فریاد زد و مواخذه‌اش کردم. چشمانش پر از اشک شد. ناگهان دیدم که چیزی از دستش که پشت ویلچرش پنهان کرده بود، افتاد. تازه متوجه موضوع شدم، اما کار از کار گذشته بود. آن بچه به مناسبت روز معلم رفته بود و از باغچه گلی چیده و برایم آورده بود که روز معلم را به من تبریک بگوید. خیلی ناراحت شدم. البته از دلش در آوردم و هنوز هم با هم دوستان خوبی هستیم.»

درس خوان شدم تارخ دیانتیان

من دانش‌آموز درس خوانی نبودم و علاقه‌ای هم به درس و مشق نداشتم. یک روز استاد معتمدی، من را با خودش به بیرون برد. اول سرکار بنایی رفتیم. استاد بنا و کارگران را که مشغول کار بودند، به من نشان داد و گفت: تو توانایی انجام این کار را داری؟ گفتم: نه. بعد به یک کارگاه جوشکاری در پنجره‌سازی رفتیم. آنجا هم به من گفت: تومی توانی جوشکاری کنی؟ گفتم: نه. گفت: پس چاره‌ای نداری جز اینکه درس بخوانی. اگر بخوای زندگی بهتری داشته باشی، باید درس بخوانی. استاد به جای نصیحت‌های دور و دراز عملاً به من نشان داد که چاره‌ای جز درس خواندن ندارم و باید درس بخوانم. این بهترین خاطره زندگی‌ام است. درسم را خواندم تا به دانشگاه رسیدم.

قهرمان لیگ برتر بسکتبال کشور محمد نوریان

در کنار درس خواندن با تشویق معلم، آقای معتمدی، ورزش بسکتبال معلولان را به صورت حرفه‌ای شروع کردم. پیروزی‌های خوبی هم داشتم. من در آسایشگاه فیاض بخش بزرگ شده‌ام. بین سال‌های ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۷ به تیم دسته یک با ویلچر معلولان کشور پیوستم و سه قهرمانی و نایب قهرمانی سوپر لیگ بسکتبال معلولان کشور را تجربه کردم. اما به دلیل نداشتن حمایت‌های مالی، ورزش حرفه‌ای را کنار گذاشتم. برای خرید یک ویلچر مسابقه‌ای، در کارگاه تزریق پلاستیک کار کردم تا توانستم با همان حقوق کم، ویلچر را بخرم. برای تمرینات باشگاهی و مسابقات دوستانه و استانی باید هزینه چند میلیونی پرداخت می‌کردم اما چون چنین پولی نداشتم، ورزش را کنار گذاشتم.

منطقه
۴

قدیمی قلعه آبکوه از خاطرات قصابی‌های قدیم می‌گوید

خرید گوشت با پول حلبی

سیرجانی‌در کوچه‌پس‌کوچه‌های قلعه آبکوه و در همسایگی مسجد جامع آن، قصابی قدیمی روزگاری گذراند که شصت سالش تمام شده است. تانیم قرن پیش در مغازه حاج محمد جلایری خیابانی، به جز گوشت، از شیر مرغ تا جان آدمیزاد پیدا می‌شد، از حبوبات و نان و پنیر گرفته تا نفت و داروهای گیاهی و هیزم، زغال زیرکریسی، مرغ و خروس زنده.

● خرید گوشت سفند از محمد آباد

قبل از اینکه عموی پدرش قصابی راه بیندازند، مغازه‌شان خواربارفروشی بود که همه چیز در آن پیدا می‌شد. بعدها که اختصاصی گوشت می‌فروختند، دو نفر دیگر راهم به نام‌های محمد باقریان و کاظم چوبدار آوردند تا با هم کار کنند. آن زمان دام‌ها از بازار دام در محمدآباد که نزدیک بولوار شهیدرستمی است، تهیه می‌شد. حاج محمد که آن روزها راه یاد دارد، می‌گوید: خاطر هست صبح سحر در گرگ و میش هوا به بازار دام می‌رفتیم و گاه تا پنجاه شصت گوسفند می‌خریدیم. حیاط خانه پدری ام بزرگ و پانصد متر بود و یک قسمتش مخصوص کشتار دام بود. دو نفر سلاخ داشتیم که یکی از آن‌ها ماشاء... چوبدار، برادر یکی از شرکا بود. از ساعت ۸ صبح سلاخی این پنجاه شصت دام شروع می‌شد تا صلات ظهر که همه چیز جمع می‌شد و حیاط تمیز بود.

محمد آقا که تمام دوران کودکی و نوجوانی و جوانی اش را در کار قصابی گذرانده است، تعریف می‌کند: آن زمان این اطراف بیابان بود. کارخانه قند آبکوه از اینجا دیده می‌شد. مشتری‌های ما از ملک آباد و فلسطین و خانه‌های سازمانی کارخانه قند و آپارتمان‌های مرتفع و ششصد دستگاه بودند.

● ابتکار پدر به جای حساب دفتری

حاج محمد قصاب از پول‌های حلبی یک شاهی و دو شاهی می‌گوید که دست‌ساز و ابتکار پدرش بود: «این سکه‌ها با نام وفامیلی عباسعلی جلایری به عنوان ژتون به مشتری‌ها داده می‌شد.»

او ادامه می‌دهد: قدیم مثل الان پول دست مردم نبود. زندگی کارگرا با پولی که آخر هر ماه از سرکارگرا کارخانه و اداره می‌گرفتند، می‌گذشت. برای همین اکثر مغازه‌های خواربار و قصابی‌ها حساب دفتری داشتند. پدرم برای اینکه حسابش درست باشد و اشتباهی نشود، تعداد زیادی پول حلبی با اسم خودش درست کرده بود. اول ماه به آن‌هایی که می‌شناخت و تقاضای خریدنسیه داشتند، از آن پول می‌داد و در دفتر، مقدارش را می‌نوشت. آن مشتری تا آخر ماه با آن سکه‌های حلبی می‌توانست از قصابی پدرم و شرکا خرید کند. آن سکه مثل ژتون و یک کالا برگ بود، با این تفاوت که آخر ماه باید آن پول‌های حلبی را تسویه می‌کردند.

حاج محمد از گوشت‌های کوبنی و یخی هم می‌گوید که بعدها به بازار آمد و کم‌کم زمزمه جواز گرفتن قصاب‌ها هم شنیده شد. «بعد از انقلاب روبه‌روی همان بازار دام، کشتارگاهی راه افتاد، دام‌ها زیر نظر شهرداری همان جاذب می‌شد و مهر می‌خورد. از آن به بعد فقط قصاب‌های دارای پروانه کسب از آن گوشت‌های مهرشده و یخی که وارداتی نیوزیلند و استرالیا بود، سهم داشتند.»

سندوق خاطرات

امید محله

نوجوان کاراته‌کار محله کوی امیرالمؤمنین (ع) تلاش می‌کند موانع سرراهش را بردارد

کارکردن

به عشق ورزش

حسین برادران فراوقتی برای رسیدن به هدفی سرسخت باشی، مشکلات را راحت تر تحمل می‌کنی. محمدنظیف کار هفده ساله هر روز سطل رنگ دستش می‌گیرد و همراه پدر سر ساختمان می‌رود تا بتواند هزینه‌های ورزش را خودش تقبل کند. گرفتن مدال‌های طلائی کاراته، انگیزه او برای این تلاش هاست. محمد از هشت سال قبل کاراته را شروع کرده است. او موفقیت‌های ورزشی اش را مدیون فداکاری‌های پدر و مادرش می‌داند.

● چه شد کاراته را برای ورزش انتخاب کردی؟

از بچگی علاقه زیادی به رشته‌های رزمی داشتم. کاراته برای من ورزش نیست، عشق است. این علاقه به حدی است که برای تأمین هزینه باشگاه و لباس سرکار می‌روم تا بتوانم هزینه‌های باشگاه را تأمین کنم.

● به ورزش دیگری هم علاقه داری؟

فوتبال ورزش مورد علاقه ام است. الان هفته‌ای دو روز به سالن ورزشی می‌روم و فوتبال بازی می‌کنم. البته فوتبال بیشتر برایم جنبه سرگرمی دارد.

● چه کسانی بیشتر حمایت می‌کنند؟

پدر و مادر هر دو از من حمایت می‌کنند. اما مادر خیلی همراهم است. ما وضعیت مالی متوسطی داریم. تا چند سال پیش، مادرم همیشه از پول خوراکی و پوشاک خانواده صرفه جویی می‌کرد تا هزینه شهریه و لباس ورزشی ام را پرداخت کند. او در همه مسابقات باشگاهی و استانی همراهم بود و تشویق می‌کرد.

● از موفقیت‌هایت در این هشت سال بگو.

این سال‌ها در چند دوره مسابقات باشگاهی و استانی حضور داشتم که حاصل آن، کسب هفت مدال رنگارنگ و مقام اول تاسومی مسابقات بود. چند هفته قبل نیز در مسابقات کشوری کاراته که در همدان برگزار شد، شرکت کردم و توانستم مقام سوم مسابقات کشوری را به دست آورم.

● یکی از خاطرات ورزشی ات را بر ایما بگو.

در اولین مسابقات استانی، حریف قدری داشتم که بسیار حرفه‌ای بود و توانست در اولین رقابت ورزشی که با هم داشتیم، شکستم بدهد. به جای غصه خوردن، تلاش و تمرین کردم. سال بعد در مسابقات استانی با همان فرد روبرو شدم. او که حتی فکر نمی‌کرد شکستش بدهم، با تمسخر گفت: «آمده‌ای یک بار دیگر هم شکست بخوری؟» خیلی ناراحت شدم. تمام نیرویم را جمع کردم و در یک مبارزه سخت، او را شکست دادم که بهترین پیروزی و خاطره ورزشی ام است.

● اوقات فراغتت را غیر از ورزش چگونه می‌گذرانی؟

به کتاب خواندن خیلی علاقه دارم. کتاب شعر و داستان‌های زیادی خوانده‌ام. خواندن کتاب علاوه بر دادن اطلاعات و آگاهی بیشتر، پندآموز و زندگی‌ساز است. بخشی از کتاب‌هایی که می‌خوانم، درباره ورزش کاراته، فنون و بزرگان کاراته است.

● ورزش کاراته را تا کجا ادامه خواهی داد؟

تا زمانی که سن و سال و نیرویم اجازه بدهد، کاراته را ترک نخواهم کرد. عضویت در تیم ملی کاراته و درخشش در عرصه‌های بین‌المللی آرزویم است. بعد از آن هم می‌خواهم مدرک مربیگری ام را بگیرم و در محله خودمان باشگاه ورزشی راه بیندازم.

منطقه

محلات منطقه ما:

۱: احمدآباد، راهنمایی، فلسطین، سجاده، آبکوه، ارشاد، صاحب الزمان (عج)، سعیدآباد، شهید کلاهدوز، گوهرشاد، کوی دکتر

۲: زکریا، مشهدقلی، نوده، حجت، نوید، فدک، کوی امیرالمؤمنین (ع)، هدایت، ایثارگران، قدس، حضرت ابوطالب، هنرور، سمنزقند، آیتا... عبادی، شهید فرامرزی عباسی، بهاران، خین عرب، اسماعیل آباد، کارخانه قند، حضرت عبدالملک، شفا، شهید مطهری، عامل، حسین باشی و کاشانی

مدیر مسئول: سید میثم موسوی مهر
سرمدین: سید سجاده طلوع هاشمی
دبیر شهرآرا محله: فاطمه خلخالی استاد
دبیر شهرآرا محله منطقه ۲: محبوبه فرامرزی
تلفن شهرآرا محله منطقه ۱: ۳۸۴۸۱۵۷۱
تلفن شهرآرا محله منطقه ۲: ۳۷۱۲۷۵۶۷

شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹
دفتر منطقه ۱: خیابان ابن سینا، تقاطع پاسور، طبقه اول ساختمان اداره عمران، حمل و نقل و ترافیک.
دفتر شهرآرا محله منطقه ۲: میدان فهمیده، پارک پردیس، ساختمان اداره فضای سبز
سایت مشهدچهره: mashhadchehreh.shahrarnews.ir
دریافت نسخه الکترونیک شهرآرا محله از: shahrarnews.ir

منطقه ۲

روزهای سبز بی بی

عکس: محبوبه فرامرزی / شهرآرا

محبوبه فرامرزی مغازه بی بی زهر پاتوق شاد و سبزی است که زن های همسایه خیابان حجت در محله شهید مطهری مدام در آن رفت و آمد می کنند. عطر پیچیده در فضا انگار رهگذران آشنا را جذب می کند؛ شاید هم روی خوش صاحب مغازه. سیده زهرا حسینی همین روزها پنجاه ساله شده است. هجده سال پیش، بیماری همسر و از کار افتادگی اش باعث شد آستین بالا بزند و مخارج خانه را به عهده بگیرد. سال هاست بی بی است و میدان بار بی بی است و انبوهی از سبزی که باید تا عصر پاک، شسته، ریز و تحویل مشتری شود. بی بی زهرا باز حمت، چهار فرزندش را به دندان کشیده و از آب و گل در آورده است. حالا دیگر درد و خستگی امانش را بریده است و می خواهد یکی دو سال دیگر خودش را بازنشسته کند.

بی پولی آن قدر عرصه را بر زهرا خانم تنگ کرده که پیش یکی از همسایه ها در دلد کرد. او هم راه و چاه کار را نشان داد. بی بی کارش را از پاک کردن پنج کیلو سبزی شروع کرد و حالا هفت نفر برایش کار می کنند و روزی دو بیست سیصد کیلو سبزی تحویل مشتری می دهد.

هر روز بی بی دو بیست کیلو سبزی را از میدان بار می خرد. او و همکارش همه آن سبزی ها را بعد از پایین آوردن از ماشین روی دوششان می گذارند و به مغازه می آورند. تحمل آن وزن باعث واریس دست های بی بی شده است.

زهرا خانم روزهای سخت کم نداشته است. اومی گوید: دختر دومم را باردار بودم. صبح باید برای زایمان به بیمارستان می رفتم؛ شب قبلش در هوای سرد زمستان ۱۵۰ کیلو سبزی را پاک کردم و شستم تا کار مردم عقب نماند.

تیغ سبزی خرد کن بی بی روزی بین ۸ تا ۱۰ بار عوض می شود. او در مغازه دستگاه چاقو تیز کنی دارد که با همان تیغ ها را تیز می کند.

زمستان که می شود، غصه اش می گیرد. دست های بی بی به دلیل شستن سبزی با آب سرد تیر می کشد. او می گوید: نیروهای فقط سبزی پاک می کنند؛ شستن را خودم به عهده دارم که خاطر از تمیزی جمع باشد.

زهرا مولایی چند سالی همسایه بی بی بود و مشتری اش. هنوز هم گاه و بیگاه به او سر می زند. او می گوید: بی بی آن قدر تمیز است که خاطرمان از سبزی هایش جمع است. او برای ما تکیه گاه است. من و همسر هر وقت پول کم می آوریم، یادش می افتیم.

